

Autoreferat

1. Imię i nazwisko: Ewa Kowal

2. POSIADANE DYPLOMY I STOPNIE NAUKOWE:

15.07.2004 – Magister filologii angielskiej, Uniwersytet Jagielloński w Krakowie; praca magisterska pt. „Free Woman: Coetzee’s *Foe* as *Écriture Feminine*”

Promotorka: prof. dr hab. Magdalena Heydel (UJ)

Recenzentka: prof. dr hab. Anna Łebkowska (UJ)

22.10.2009 – Doktor nauk humanistycznych w zakresie literaturoznawstwa, Wydział Filologiczny Uniwersytetu Jagiellońskiego; tytuł rozprawy: „The ‘Image-Event’ in the ‘Post-9/11 Genre’: Literary Representations of Terror after September 11, 2001: A Comparative Study”

Promotorka: prof. dr hab. Krystyna Stamirowska (UJ)

Recenzenci: prof. dr hab. Ewa Borkowska (UŚ), prof. dr Stephen Regan (Uniwersytet w Durham)

3. INFORMACJE O DOTYCHCZASOWYM ZATRUDNIENIU W JEDNOSTKACH NAUKOWYCH:

1.10.2009-30.09.2012 – asystent w Zakładzie Literatury i Kultury Brytyjskiej XX i XXI w., Instytut Filologii Angielskiej, Uniwersytet Jagielloński

1.10.2012–obecnie – adiunkt w Instytucie Filologii Angielskiej Uniwersytetu Jagiellońskiego w Zakładzie Komparatystyki Literackiej i Kulturowej (przekształconym od 1.01.2014 r. z Zakładu Literatury i Kultury Brytyjskiej XX i XXI wieku IFA UJ)

4. WSKAZANIE OSIĄGNIĘCIA WYNIKAJĄCEGO Z ART. 16 UST. 2 USTAWY Z DNIA 14 MARCA 2003 ROKU O STOPNIACH NAUKOWYCH I TYTULE NAUKOWYM

ORAZ O STOPNIACH I TYTULE W ZAKRESIE SZTUKI (DZ. U. NR 65, POZ. 595 ZE ZM.):¹

Osiągnięcie przedstawione do oceny stanowią: 1 autorska monografia, 1 współredakcja tomu zbiorowego oraz 6 autorskich naukowych artykułów w czasopismach lub rozdziałów w książkach – całość w ramach wspólnego cyklu pt.

From the Housing Bubble to the Rise of Housing Studies: Literary and Cultural Representations of the 2008 Global Financial Crisis and its Aftermath

(Od bańki budowlanej do badań nad domem: literackie i kulturowe przedstawienia globalnego kryzysu finansowego 2008 roku i jego skutków)

Monografia

The Post-Crash Decade of American Cinema: Wall Street, the “Mancession” and the Political Construction of Crisis. Kraków: Jagiellonian University Press, 2019.

Artykuły w czasopismach i rozdział w książce

„Nostalgia, Kitsch and the Great Recession in Margaret Atwood’s *The Heart Goes Last* and *Westworld* (Season 1)”. *Brno Studies in English* 45.1 (2019), 143-155.

„No, We Can’t: Racial Tensions and the Great Recession in Benjamin Markovits’ ‘Obama-Era Novel’ *You Don’t Have to Live Like This*”. *Polish Journal of English Studies* 7.1 (2021), 57-79.

„Capitalism and Patriarchy in Margaret Atwood’s ‘Sex Comedy’ *The Heart Goes Last*”. *Sex in the States: Media, Literature, and Discourse*, red. Tadeusz Lewandowski, Sławomir Kuźnicki. Opole: Uniwersytet Opolski, 2022, 130-154.

Współredakcja tomu zbiorowego

(wraz z Izabelą Curyłło-Klag) *The Many Meanings of Home: Cultural Representations of Housing across Media.* Paderborn: Brill Fink, 2022.

Rozdziały w ww. tomie

„Under Construction: A Brief Introduction to Housing Studies”, xi-xxxi.

¹ Krótkie podsumowanie całości mojego dorobku na każdym polu w liczbach znajduje się na końcu Autoreferatu. W moim dorobku naukowym uwzględniam wyłącznie publikacje naukowe w 100% mojego autorstwa.

„Passionate Pursuits of Perfection: Interior Designs of the Self and of ‘the Real’ in Posy Simmonds’s Gemma Boverly and Alison Bechdel’s *Fun Home: A Family Tragicomic*”, 143-158.

„Property Porn: The Commodification of Housing and Housing Desire in HGTV and the Fifty Shades Film Trilogy”, 177-201.

4.1. OMÓWIENIE CELU NAUKOWEGO WW. PRAC I OSIĄGNIĘTYCH WYNIKÓW ORAZ ICH EWENTUALNEGO WYKORZYSTANIA:

Od pracy nad doktoratem prowadzę badania komparatystyczne nad współczesną literaturą i kulturą anglojęzyczną, głównie amerykańską. W sensie tematycznym, od projektu doktorskiego (studia doktoranckie rozpoczęłam w 2005 r.) po obecny projekt przedstawiony do oceny jako wskazane osiągnięcie, zajmuję się kryzysem, ściślej mówiąc literackimi i kulturowymi przedstawieniami kryzysu, który zaczyna się w USA, a następnie ma globalne konsekwencje, na co wskazuję na początku Wstępu do monografii *The Post-Crash Decade...* Po problematyce kryzysu ataków terrorystycznych 11 września 2001 roku i globalnej wojny z terrorem, podjęłam temat globalnego kryzysu finansowego 2008 roku, aby przejść do wynikającego z niego kolejnego kryzysu: mieszkaniowego (housing crisis). Ten ostatni kryzys przyczynił się do znacznego przyspieszenia tempa rozwoju badań nad domem (housing studies) oraz mojego własnego zainteresowania dyscypliną, które zaowocowało *The Many Meanings of Home...*, gdzie pojawia się najnowszy kryzys (w moim dorobku, jako temat przyszłych badań): ekologiczny. Tym samym główny nurt mojej pracy naukowo-badawczej odzwierciedla rzeczywistość, w której żyjemy, a którą najlepiej oddaje słowo roku 2022 wg Collins Dictionary: permakryzys (permacrisis).

4.1.1 Monografia

The Post-Crash Decade of American Cinema: Wall Street, the “Mancession” and the Political Construction of Crisis (2019)

Globalny kryzys finansowy 2008 roku był wydarzeniem o epokowym znaczeniu w sensie ekonomicznym, społecznym i politycznym, przyczyniając się do rosnącego zagrożenia dla demokracji w krajach Zachodu. W nieunikniony sposób musiał on mieć również konsekwencje dla kultury Zachodu, zwłaszcza Stanów Zjednoczonych, gdzie miał swój początek. Poprzedni tak duży wstrząs dla USA, tzw. „9/11”, spotkał się z bardzo szybką odpowiedzią rozmaitych twórców

kultury: od poezji przez powieści i film po kompozycje muzyczne i projekty architektoniczne. Poprzez analogię do mojej pracy doktorskiej, na cel książki habilitacyjnej wybrałam wczesne przedstawienia kryzysu 2008 roku i Wielkiej Recesji.

Pierwotnym założeniem planowanej monografii była analiza anglojęzycznej literatury (powieści) powstałej w ciągu dekady od globalnego kryzysu finansowego 2008 roku, która spełniałaby następujące kryteria:

- a) podjęcie tematu kryzysu, jego przyczyn i konsekwencji (bezrobocia, przejęcia niespłaconych domów przez banki i szerzej: kryzysu mieszkaniowego) bezpośrednio i w trybie realistycznym,
- b) wykazanie się krytycznym podejściem do kontekstu kryzysu: sytuacji polityczno-ekonomiczno-społecznej oraz zajęcie stanowiska, ewentualnie wyrażenie protestu wobec zastanego systemu.

Ponieważ w wyniku badań okazało się, że w latach 2008-18, być może zbyt wczesnych dla powieściopisarzy, literatura nie zaangażowała się we wskazany temat na wyżej określonych warunkach, zajęłam się analizą tekstów kultury, które szybko zareagowały na kryzys i Wielką Recesję i spełniły wymienione warunki. Te teksty kultury to dziewięć amerykańskich głównonurtowych filmów fabularnych osadzonych w realiach Stanów Zjednoczonych w okresie poprzedzającym kryzys i następującym bezpośrednio po nim. Zbadałam je przy użyciu narzędzi literaturoznawczych (nie filmoznawczych) i z zakresu badań nad kulturą, a także badań nad płcią (gender studies) i badań nad męskością (masculinities studies), z perspektywy feministycznej. Z racji tematu, tak zdefiniowana metodologia została uzupełniona korzystaniem z licznych opracowań z zakresu historii ekonomii i ekonomii politycznej, co nadaje pracy charakter prawdziwie interdyscyplinarny.

Monografia odpowiada na następujące pytania badawcze: W jaki sposób przedstawiono przyczyny, przebieg i skutki kryzysu? Jakie i czyje narracje zostały opowiedziane? Jakie i czyje punkty widzenia zostały pominięte i dlaczego? Do jakich bezpośrednich wniosków prowadzi obraz tematu złożony z jego ujęć w wybranych materiałach? O czym świadczą powyższe wnioski w szerszym znaczeniu kulturowym?

Monografia składa się ze Wstępu, dwóch części, w sumie liczących pięć rozdziałów, Konkluzji oraz filmografii, bibliografii i indeksu. Część I, „Wall Street” zawiera trzy rozdziały i skupia się na samym wydarzeniu krachu finansowego 2008 roku, jego kontekście i przyczynach. Dwa

pozostałe rozdziały stanowią Część II, „The ‘Mancession’”, która zwraca się ku konsekwencjom i ofiarom kryzysu. Rozdział 1 pt. „The Super-CEO, the Financial Crash in Hollywood Cinema and the Preservation of Patriarchal Power in Oliver Stone’s *Wall Street* and *Wall Street: Money Never Sleeps*” przedstawia zarys kontekstu historycznego i kulturowego kryzysu odnosząc się do kluczowej postaci „supermenadżera” („super-CEO”), którą ilustruje legendarny bohater filmu *Wall Street* Olivera Stone’a (1987), Gordon Gekko. Jest to obowiązkowy wstęp do omówienia wszystkich późniejszych filmów o Wall Street, w szczególności drugiej części filmu Stone’a, *Wall Street: Money Never Sleeps* (2010). Obie części analizuję przede wszystkim przez pryzmat kategorii „hegemonicznej męskości” i konceptu „męskiego pragnienia homospołecznego” Eve Kosofsky Sedgwick jako modułów zachowania i przekazywania patriarchalnej władzy.

Rozdział 2 pt. „The Pornography of Corporate Capitalism: *The Wolf of Wall Street*” bazuje na filmie dokumentalnym Charlesa Fergusonsona *Inside Job* (2010), w celu przedstawienia ekosystemu Wall Street na początku XXI w., który obrazuje film *The Wolf of Wall Street* Martina Scorsese (2013), w szczególności poprzez niesławną postać Jordana Belforta (opartą na faktach). W mojej analizie odczytuję film jako pozorną krytykę obscenicznej kultury chciwości Wall Street, a w rzeczywistości celebrację pornograficznego zepsucia korporacyjnego kapitalizmu (nawet jeśli nie jest zamierzona przez twórców filmu, zgodnie z ich deklaracjami). Ten problem stanowi okazję do odniesienia się do ruchów #MeToo i Time’s Up, które nieprzypadkowo wzięły swój początek w amerykańskim przemyśle filmowym.

Rozdział 3 pt. „A Funeral, Fun and Games, and the First Gun in *Margin Call*, *The Big Short* and *Money Monster*” zestawia ze sobą wspomniane w tytule trzy filmy: *Margin Call* J.C. Chandora (2011), *The Big Short* Adama McKay’a (2015) i *Money Monster* Jodie Foster (2016). Pierwsze dwa bezpośrednio śledzą okoliczności upadku banku inwestycyjnego Lehman Brothers 15 września 2008 r. Ostatnie dwa filmy stawiają pytania na temat roli kultury popularnej i mediów w wydarzeniu krachu finansowego, same będąc częścią kultury popularnej, co rodzi pewne sprzeczności. Poprzez pierwszą ofiarę Wall Street, która pojawia się w *Money Monster*, rozdział ten stanowi moment przejścia z Części I do Części II monografii.

Rozdział 4 pt. „The ‘Mancession’ and Nostalgia for When ‘Men Knew Who They Were’: Power Tools, More Guns and Moral Comfort in *The Company Men* and *Hell or High Water*” otwiera omówienie zjawiska „męskiej recesji” („mancession”) i jej mitu, według którego to biali

mężczyźni najbardziej ucierpieli na skutek Wielkiej Recesji w USA. Opierając się głównie na książce Susan Faludi *Stiffed: The Betrayal of the American Man* (1999), rozdział analizuje rywalizujące ze sobą modele męskości w kulturze amerykańskiej obecne w dwóch filmach: *The Company Men* Johna Wellsa (2010) i *Hell or High Water* Davida Mackenzie (2016). Oba przedstawienia białych męskich żywicieli rodziny i problem zadłużenia zostają zinterpretowane jako nostalgiczne narracje dające pokrzepienie ich głównie białym i męskim adresatom, a tym samym jako produkty kultury popularyzujące mit „męskiej recesji”.

Rozdział 5 pt. „Home in 99 Homes and *The Florida Project: Women and Children Last*” bazuje na kolejnej książce Susan Faludi: *The Terror Dream. What 9/11 Revealed about America* (2007) w przytoczonej krótkiej chronologii wydarzeń prowadzących do krachu finansowego 2008 roku: począwszy od polityki mieszkaniowej w USA po 11 września 2001 r., a skończywszy na bańce budowlanej, która pękła w 2007 r. Pojęcie domu jest centralne dla tego ostatniego rozdziału monografii: omawiam je w kontekście rozwoju badań nad domem oraz kryzysu mieszkaniowego, który ilustruje zarówno film dokumentalny Michaela Moore’a *Capitalism: A Love Story* (2009), jak i dwa analizowane filmy fabularne: *99 Homes* Ramina Bahrani’ego (2014) i *The Florida Project* Seana Bakera (2017). Rozdział zamyka analiza samego konceptu „kryzysu” jako konstruktu politycznego, który faworyzuje już uprzywilejowane grupy społeczne, maskując permanentny kryzys, tj. rzekomą „normalność” grup najbardziej zmarginalizowanych.

Konkluzja monografii przede wszystkim sumuje obserwacje wynikające ze Wstępu i wszystkich pięciu rozdziałów. Oto najważniejsze wnioski:

1) W kontraście do początku XX w. rola literatury jako narzędzia informacyjnego, edukacyjnego i opiniotwórczego w dziedzinie wiedzy na temat kapitalizmu i kryzysów ekonomicznych jest znikoma w porównaniu do innych mediów, zwłaszcza treści internetowych, ale także filmu dokumentalnego oraz fabularnego.

2) W ciągu dekady po krachu 2008 roku zbadane amerykańskie filmy fabularne podjęły temat w sposób znacznie bardziej zaangażowany niż nieliczne powieści zainteresowane zbliżoną problematyką, mianowicie bezpośrednio, w trybie realistycznym i w różnym stopniu wyrażając krytykę i protest wobec zastanej sytuacji ekonomicznej i politycznej. Często krytyka kapitalizmu koliduje jednak z byciem jego częścią poprzez przynależność do przemysłu rozrywkowego.

3) Obraz, jaki wyłania się ze wszystkich zbadanych filmowych odpowiedzi na kryzys 2008 roku i Wielką Recesję świadczy o dysproporcjonalnym zainteresowaniu sprawcami kryzysu w stosunku do ofiar kryzysu. Wskazuje to na pokryzysową fascynację egzotycznym światem Wall Street, czy wręcz na pożądanie nieosiągalnego bogactwa i władzy (czego najlepiej dowodzi popularność zjawiska *wealth porn*, które pozwala na jedyne możliwe zaspokojenie owego pożądania – poprzez symulację).

4) Fetyszyzacja Wall Street w kulturze (zwłaszcza popularnej) prowadzi do drugiej dysproporcji: uprzywilejowania perspektywy białych heteronormatywnych mężczyzn oraz klasy co najmniej średniej. Filmy omówione w Części II książki uwzględniają prekariat, ale w dużej mierze popularyzują mit „męskiej recesji”. Kobiety i dzieci oraz nie tylko białe postaci są pierwszoplanowe wyłącznie w *The Florida Project*. W ten sposób opracowane głównonurtowe odpowiedzi na kryzys utrwalają kulturę białego patriarchy i replikują marginalizację grup społecznych znajdujących się w stanie permanentnego kryzysu, a tym samym nieposiadających środków do samoreprezentacji.

W ostatniej części Konkluzji odpowiadam na postawione sobie pytanie o powyższe wnioski w szerszym znaczeniu kulturowym:

5) Zbadane obrazy filmowe są odbiciem amerykańskiej kultury „merytokratycznego ekstremizmu” (Thomas Piketty), gdzie kult zwycięstwa obecnie paradoksalnie ściera się z „kulturą bycia ofiarą” (victimhood culture), co idzie w parze z kryzysem (białej) męskości lub raczej jego najnowszym etapem.

6) Zanalizowane teksty kultury w dużej mierze (z pewnymi wyjątkami) wpisują się w szerszy trend we współczesnej zachodniej kulturze masowej, którą cechuje pocieszająca dystrakcyjność i eskapizm, a w efekcie infantylicyzacja, pozorne jednostkowe emocjonalne podbudowanie (rzekomy „empowerment”) zamiast działania i realnej systemowej zmiany. Ten trend z kolei koresponduje z filozofią neoliberalizmu stanowiącą fundament obecnej fazy kapitalizmu.

7) Poprzez ostateczną problematyzację filozofii neoliberalizmu oraz bardzo blisko związanych z nią pozytywnej psychologii i badań nad szczęściem (happiness studies, które podobnie do badań nad domem również rozkwitły w kontekście Wielkiej Recesji), proponuję szerszą diagnozę kultury Zachodu po krachu 2008 roku, która zaprasza do dalszej dyskusji.

Największy potencjał ewentualnego wykorzystania monografii widzę w jej interdyscyplinarnym podejściu i w propagowaniu wiedzy na temat systemu ekonomicznego, w którym żyjemy poprzez analizę łatwo dostępnych tekstów kultury. Zwłaszcza kultura popularna stanowi odzwierciedlenie i komentarz do otaczających ją warunków ekonomicznych, jednak ich głębsze odczytanie wymaga wiedzy i umiejętności i może być niedostępne dla licznych odbiorców. Kwestie ekonomiczne, przynajmniej na podstawowym poziomie, nie powinny być nieuświadomione lub całkowicie niezrozumiałe i owiane tajemnicą z powodu bariery fachowego żargonu. Finanse, pieniądze, struktury władzy, ich powiązanie ze zjawiskami politycznymi i strukturami społecznymi, w tym z konstruktami płci, dotyczą wszystkich obywateli i obywateli – w tym sensie ich kulturoznawcze opracowanie może przyczyniać się do demokratyzacji wiedzy. (Elektroniczna wersja całej książki jest dostępna za darmo w Bibliotece Jagiellońskiej).

4.1.2 Artykuły lub rozdziały w książkach

Artykuł „Nostalgia, Kitsch and the Great Recession in Margaret Atwood’s *The Heart Goes Last* and *Westworld* (Season 1)” to studium porównawcze dystopijnej powieści Margaret Atwood *The Heart Goes Last* (2015) i pierwszego sezonu serialu science-fiction *Westworld* (HBO, 2016). Bazując na książkach *The Terror Dream* Susan Faludi i *Tourists of History* Marity Sturken, artykuł odnosi się do mitu amerykańskiego Dzikiego Zachodu (the American frontier myth) oraz pojęć nostalgii i kiczu w celu analizy obu tekstów kultury jako kulturowych odpowiedzi na Wielką Recesję. Pokazuję, iż oba teksty są wyrazem obaw na temat rosnących nierówności klasowych oraz niechęci wobec najbogatszych, jednak odmiennie zaspokajają one popularną potrzebę pocieszenia w czasach kryzysu. Podczas gdy *Westworld* (sezon 1) podnosi na duchu dzięki wirtualnemu doświadczeniu wyzwolenia ciemieźnych, satyra Atwood ironicznie powstrzymuje się przed happy endem i zamiast niego oferuje morał w formie pytania i wyzwania dla czytelniczek i czytelników.

Znacznie bardziej pogłębiam analizę tej samej powieści Atwood w artykule „Capitalism and Patriarchy in Margaret Atwood’s ‘Sex Comedy’ *The Heart Goes Last*”. Akcja utworu rozgrywa się w nieodległej przyszłości, gdy kolejny kryzys finansowy doprowadza do upadku gospodarki części USA, co skłania parę głównych bohaterów do wyboru mieszkania i pracy w więzieniu prowadzonym przez korporację. W mojej analizie polemizuję z oceną większości krytyków, którzy uznali, że Atwood marnuje potencjalną okazję do krytyki ekscesów kapitalizmu

sprowadzając *The Heart...* do niepoważnej komedii. W mojej analizie pokazuję, że, przeciwnie, kluczowe tematy powieści: małżeństwo, relacje seksualne i role płciowe bynajmniej nie są niezwiązane z ekonomią. Fantastyczne nadużycia seksualne najbogatszych stanowią powieściową hiperbolę ich obscenicznej konsumpcji i perwersyjnej władzy w systemie ekonomiczno-społecznym, którego bezpieczeństwo i trwanie wspomaga instytucja systemowo wspieranej, czasem wręcz narzucanej, tradycyjnej heteronormatywnej rodziny. Natomiast poprzez podwójne zestawienie: zarówno kapitalizmu, jak i małżeństwa z więzieniem oraz postaci wzorcowej konserwatywnej żony z figurami seksbotów i kobiet poddanych zabiegom neuroinżynieryjnym, powieść Atwood, w jakkolwiek rozrywkowy sposób, prowokuje jednak krytykę nie tylko późnego amerykańskiego kapitalizmu, ale i znacznie starszego systemu, który go zawiera: patriarchatu.

Artykuł „No, We Can’t: Racial Tensions and the Great Recession in Benjamin Markovits’ ‘Obama-Era Novel’ *You Don’t Have to Live Like This*” analizuje tytułową powieść jako przykład dopiero powstającego gatunku powieści na temat czasu prezydentury Baracka Obamy w USA. Osadzona w Detroit, w rzekomym okresie “postrasowym”, powieść amerykańsko-brytyjskiego autora oferuje krytyczne spojrzenie na ten kontekst historyczny, podejmując problem rosnących napięć rasowych, które zbiegły się z najnowszym kryzysem białych mężczyzn (crisis of white masculinity) i początkiem ruchu Black Lives Matter. Równoległe, powieść zostaje odczytana jako literacka odpowiedź na Wielką Recesję będącą pokłosiem globalnego kryzysu finansowego 2008 roku, w którym Obama wygrał pierwsze wybory prezydenckie, dziedzicząc ogromny problem po poprzedniej administracji. Fikcyjne przedsięwzięcie rewitalizacji Detroit w *You Don’t Have to...* interpretuję jako krytykę kultury „Yes, we can” promowanej przez Obamę, która wkrótce ustąpi miejsca „erze Trumpa”, antycypowanej przez powieść. W konkluzji, bazując na części wniosków z książki *The Post-Crash Decade...*, porównuję dzieło Markovitsa do innych przykładów literatury po krachu finansowym („crash fiction”), wskazując na jego – rzadkie – znacznie głębsze, bezpośrednie zaangażowanie w podjęty temat niedawnego kryzysu.

4.1.3 Współredakcja tomu zbiorowego

Publikacja książki (współredagowanej wraz z Izabelą Curyłło-Klag) pt. *The Many Meanings of Home: Cultural Representations of Housing across Media* (2022) stanowi rezultat mini-grantu pod moim kierownictwem w ramach Inicjatywy Doskonałości UJ. Projekt polegał na upowszechnieniu wyników badań nad kulturowymi przedstawieniami domu poprzez publikację

monografii w wydawnictwie Brill na poziomie II według wykazu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Jestem pomysłodawczynią ogólnego tematu książki, doboru autorek i autorów i ich tekstów pod kątem merytorycznym, organizacji tomu, tytułu całości oraz poszczególnych części. Publikacja jest finalną częścią większego projektu: poprzedziło ją seminarium pt. *House and Home in Literature and Culture*, które współorganizowałam (w formie zdalnej) w 2021 r.

Monografia analizuje różne pojęcia i ujęcia domu oraz związanej z nimi problematyki w kulturze zachodniej z perspektywy przeszłości, porównując ją z teraźniejszością. Jednak książka rozpatruje nie tylko różne okresy historyczne, ale i różne media, z zakresu kultury wysokiej oraz kultury popularnej: od teatru i słuchowiska cyfrowego, przez wybrane gatunki literackie, w tym literaturę faktu, po film, telewizję, fotografię i street art. Książka składa się z 12 artykułów naukowych, a całość podzielona została na część wstępną oraz 4 części tematyczne. Zbiór otwierają „Preface to the Volume” oraz artykuł pt. „Under Construction: A Brief Introduction to Housing Studies”. Cztery części tematyczne zbioru to:

I) „The Theatrical Display of Domestic Spaces: Theatre, Photography and Life-writing”

II) „Alternative Homes in Literary Prose”

III) „Inside Out: Windows and Homes in Experimental Poetry and Street Art”

IV) „Looking at Houses: Homes in Graphic Novels, Film and Television”.

Część I składa się z 3 rozdziałów na temat domu w sztukach Szekspira (Rowland Cotterill), w (post)pandemicznym słuchowisku internetowym *Who Are You Timberlake Wertenbaker* (Aleksandra Kamińska) oraz we wspomnieniach, fotografiach i wystroju wnętrza, słowem interiorografii Cecila Beatona (Teresa Brus). Część II poświęcona jest prozatorskim przedstawieniom domu: w modernistycznych ujęciach Waltera Benjamina, Johna Bergera, Samuela Becketta i Virginii Woolf (Rod Mengham), w eksperymentalnej powieści Anny Kavan *Sleep Has His House* (Krystian Piotrowski) oraz w równie eksperymentalnej powieści *Solar Bones* Mike’a McCormacka (Izabela Curyłło-Klag, wraz z moim mniejszym wkładem). Część III skupia się na dwóch spojrzeniach na dom – przez okno i z perspektywy ulicy: w eksperymentalnej poezji (liberaturze) rozpatrywanej w połączeniu z miejskim zjawiskiem „window watching” (Katarzyna Biela i Tom Brennecke) oraz w sztuce ulicy: graffiti i instalacjach zwracających uwagę na problem bezdomności w USA i zachodniej Europie (Eszter Ozsváth). Część IV koncentruje się na

(audio)wizualnych przedstawieniach domu: w filmie i serialu telewizyjnym na temat alternatywnych rodzin społeczności LGBTQ+ w Ameryce końca XX w. (Corin Wardzich) oraz w filmie, kanale telewizyjnym i komiksie omówionych w dwóch rozdziałach mojego autorstwa, które opisuję poniżej.

4.1.4 Rozdziały w ww. tomie

„Under Construction: A Brief Introduction to Housing Studies” to wstępny rozdział naukowy, który nakreśla historię oraz złożoność dziedziny badań nad domem, jej zakres, dotychczasowe podejścia oraz opis stanu badań na tym polu. Punktem wyjścia dla tego opracowania był mój początkowy zarys dyscypliny zawarty w Rozdziale 5 monografii *The Post-Crash Decade...*, który tutaj, dzięki o wiele bogatszej bibliografii, zostaje znacznie pogłębiony. Według mojej wiedzy jest to pierwsze tak syntetyczne i kompleksowe opracowanie samego zjawiska *housing studies* nie ograniczające się wyłącznie do wybranych perspektyw, ale w pełni ukazujące jego multi- i interdyscyplinarny charakter. Dodatkowo, „Wstęp do dyscypliny badań nad domem” oferuje krytyczną ocenę ewolucji tej dziedziny naukowej oraz komentarz na temat jej możliwego rozwoju w przyszłości.

„Passionate Pursuits of Perfection: Interior Designs of the Self and of ‘the Real’ in Posy Simmonds’s *Gemma Boveri* and Alison Bechdel’s *Fun Home: A Family Tragicomic*” to analiza porównawcza powieści graficznej Simmonds i pierwszego autobiograficznego „tragikomiksu” Bechdel pod kątem kategorii „wymarzonego domu” (dream house), pokazująca jak projektowanie wnętrz domów jest kluczowe dla „wnętrz” głównych postaci: służy im, jako artystom, do kreowania własnej rzeczywistości. Artykuł zaczynam od krótkiego wstępu, gdzie, odnosząc się do teorii narracji graficznej, omawiam samo medium komiksu i jego inherentnie architektoniczną strukturę z symultaniczną wielopoziomową (czy „wielopiętrową”) formą komunikacji, złożoną z wymiaru przestrzennego i czasowego. W efekcie czytanie komiksu to doświadczenie porównywalne z odnajdywaniem drogi i poruszaniem się po świecie przedstawionym, zwłaszcza jeśli medium służy do opowiedzenia historii na temat architektury, budynku i wnętrza. Z tego powodu, co potwierdza wiele istniejących przykładów, narracje graficzne wyjątkowo dobrze nadają się na „pomieszczenia” dla opowieści o domach, które pozwalają czytelnikom i czytelnikom (tym)czasowo w nich „przebywać”, dzięki właściwościom swojej multimodalnej formy.

W ostatnim rozdziale książki *The Many Meanings of Home...*, „Property Porn: The Commodification of Housing and Housing Desire in HGTV and the Fifty Shades Film Trilogy”, przedstawiam szczegółową analizę zjawiska „property porn”. Dostarczam jego definicję, etymologię i krótką historię, odnosząc się do ewolucji rynku mieszkaniowego w Wielkiej Brytanii i USA od drugiej połowy XX wieku. Nakreślając kontekst ekonomiczny, skupiam się głównie na ostatnich dwóch dekadach prowadzących do obecnej sytuacji, w której wczesny zakup własnego domu lub mieszkania stał się niemożliwy dla większości młodych ludzi z pokolenia „milenialsów”, zmuszonych do przynależności do tzw. „pokolenia wynajmujących” (generation rent). W tych okolicznościach kultura popularna oferuje zastępczą formę „konsumpcji” namiastek wymarzonych domów poprzez „property porn”, które w mojej analizie egzemplifikują kanał telewizyjny HGTV oraz adaptacje filmowe trylogii brytyjskiej pisarki E.L. James: *Piećdziesiąt twarzy Greya* (2015), *Ciemniejsza strona Greya* (2017) oraz *Nowe oblicze Greya* (2018). W mojej ocenie oba teksty kultury ilustrują zmianę w zachodnim postrzeganiu domu jako inwestycji finansowej oraz promują neoliberalną filozofię uzasadniającą system ekonomiczny, w którym dom staje się fetyszyzowanym obiektem pożądania z powodu swojej rosnącej nieosiągalności (w obecnej fazie kapitalizmu narasta także problem bezdomności). We wnioskach końcowych łączę te obserwacje z refleksją na temat równoległych zjawisk we współczesnej kulturze zachodniej, również powiązanych z neoliberalizmem: z popularnym dyskursem terapeutycznym (według którego systemowe problemy społeczne i ekonomiczne wystarczy rozwiązać indywidualną „samopomocą” i przedsiębiorczością) oraz badaniami nad szczęściem (happiness studies). Ta problematyka zajmuje ważne miejsce w konkluzjach mojej książki *The Post-Crash Decade...* W mojej przyszłej pracy naukowej chciałabym poświęcić więcej uwagi różnym tekstom kultury, w tym tzw. nowym mediom (wybrane „treści internetowe” [online content]), których analiza znajdzie się na styku dwóch dyscyplin: badań nad domem oraz badań nad szczęściem – z kluczowym ułożeniem ich w odniesieniu do środowiska naturalnego jako domu ludzi i innych zwierząt (pierwszy referat na ten temat pt. “Cabin porn vs. Cottagecore: Gender in the Two Online Aesthetics” wygłoszę na konferencji w kwietniu 2023 r.).

4.1.5. Podsumowanie omówienia ww. tomu zbiorowego

Badania nad domem rozwijają się od lat 80-tych, zyskując szybko rosnące zainteresowanie w rozmaitych środowiskach akademickich od początku XXI w., w szczególności od czasu załamania się rynku budowlanego w USA w 2007 r., a następnie globalnego kryzysu finansowego 2008 roku

i jego konsekwencji: Wielkiej Recesji i kryzysu mieszkaniowego, który postępuje w USA i Wielkiej Brytanii, obecnie w połączeniu z (m.in.) postpandemicznym kryzysem ekonomicznym (cost of living crisis). Badania nad domem charakteryzuje nie tylko interdyscyplinarność z racji przynależności do szeroko zakrojonych badań kulturowych (cultural studies), ale także metodologiczna otwartość i intersekcyjność. Dom jest zjawiskiem niezwykle złożonym, różnorodnym i zmiennym, które można rozpatrywać z wielu punktów widzenia, na wielu poziomach i w różnej skali: od detalu pokoju (np. wystroju wewnątrz w *Le système de objects* Baudrillarda), po planetę Ziemię (i kryzys ekologiczny ery Kapitalocenu w ujęciu Moore'a i in.), przez rozmaite kategorie geograficzne i konfiguracje społeczno-kulturowe pomiędzy (jak np. w *Home Territories* Morley'a). Książka *The Many Meanings of Home...* wpisuje się w ten metodologiczny pluralizm. Przedmiotem badań w monografii są teksty literackie, zwłaszcza reprezentujące współczesną prozę anglojęzyczną, ale także narracje w innych mediach, w których pojawiają się przedstawienia domu w podwójnym znaczeniu: *house* i/lub *home* (dom jako budynek i dom jako zjawisko kulturowe i społeczne). Autorki i autorzy korzystają ze źródeł krytycznoliterackich oraz opracowań kulturoznawczych, socjologicznych, antropologicznych i ekonomicznych. Zastosowane zostały narzędzia i metody analizy tekstu używane w literaturoznawstwie (close reading, analiza narratologiczna), koncepcje i terminologia z zakresu teorii literatury, jak również metodologie takie jak krytyka i teoria feministyczna, badania nad płcią i tożsamością, czy widmontologia.

Tematyka i przedmiot badań upowszechnionych przez *The Many Meanings of Home...* wpisują się w szersze zagadnienie dziedzictwa społeczno-kulturowego. Dom dziedziczny dosłownie: od planety, przez państwo, po rodzinę. Dom „z wyboru” kształtuje się w relacji do dziedzictwa przeszłości, prywatnej i zbiorowej, przybierając formy tradycyjne lub nie przewidziane państwową legislacją. Dom to odzwierciedlenie z jednej strony utrwalonych norm, a z drugiej przemian społecznych. Również badane teksty kultury o domu obrazują różnorodność i ewolucję form wobec dziedzictwa kultury: sięgając po konwencję lub eksperyment i innowację, uczestnicząc one w szerszym filozoficzno-politycznym dyskursie o kluczowych problemach współczesności, w tym o środowisku naturalnym i zagrożeniach klimatycznych.

Źródła:

Baudrillard, Jean (2020) [1968]. *The System of Objects*. Trans. James Benedict. London: Verso.

Moore, Jason W., red. (2016). *Anthropocene or Capitalocene? Nature, History, and the Crisis of Capitalism*. Oakland, CA: PM Press.

Morley, David (2000). *Home Territories: Media, Mobility and Identity*. London: Routledge.

5. OMÓWIENIE DZIAŁALNOŚCI BADAWCZO-NAUKOWEJ PO DOKTORACIE:

W mojej pracy badawczo-naukowej po doktoracie wyróżniam 5 serii tematycznych, z których zwłaszcza dwie pierwsze ponownie wskażą na logiczną progresję w moich zainteresowaniach oraz mogą stanowić wstęp do wskazanego osiągnięcia. Pozostałe trzy cykle tematyczne pokazują dodatkowe zainteresowania badawcze, ale także powiązania oraz ciągłość w mojej całej pracy naukowej.

5.1 Kontynuacja tematu doktoratu

5.1.1 Monografia na podstawie doktoratu

The "Image-Event" in the Early Post-9/11 Novel: Literary Representations of Terror After September 11, 2001. Kraków: Wydawnictwo UJ, 2012.

Monografia podejmuje temat literackich odpowiedzi na atak terrorystyczny 11 września 2001 roku w Stanach Zjednoczonych, skupiając się na wczesnych przedstawieniach tematu w dwunastu powieściach i jednej powieści graficznej opublikowanych do 2007 roku, autorek i autorów z USA, Wielkiej Brytanii, Francji i Polski. W przeciwieństwie do innych naukowych opracowań na zbliżony temat, *The "Image-Event"...* poświęca najwięcej uwagi formie omawianych dzieł literackich w związku z wyzwaniem dla literatury, jakie stanowiło „9/11”, przełomowe wydarzenie historyczne w USA o globalnych skutkach, które w bezprecedensowy sposób stało się obrazem-wydarzeniem (używając terminu Jeana Baudrillarda) symultanicznie reprodukowanym przez światowe media, dowodząc prymatu obrazu nad rzeczywistością (ponownie polegając na myśli kluczowego postmodernistycznego filozofa). Celem książki jest ukazanie, iż utwory, które w największym stopniu zbliżają się do tragedii ataku terrorystycznego (czasu i miejsca eksplozji, a więc i tragedii, cierpienia i śmierci) były zmuszone poszukiwać nowatorskich form wyrazu i w efekcie stosują najbardziej innowacyjne i eksperymentalne formy. Natomiast utwory, w których problem ujęty jest z dystansu, mają tym bardziej konwencjonalną powieściową formę, im większy

jest ów dystans. W rezultacie, wybrane dzieła umieszczone zostają na poniższej skali, w porządku od najbardziej eksperymentalnych do najbardziej konwencjonalnych:

- a) Frédéric Beigbeder, *Windows on the World* (2003), Art Spiegelman, *In the Shadow of No Towers* (2004), Jonathan Safran Foer, *Extremely Loud and Incredibly Close* (2005), Wojciech Tochman, *Córeńka* (2005)
- b) William Gibson, *Pattern Recognition* (2003), Nick McDonell, *The Third Brother* (2005), Don DeLillo, *Falling Man* (2007)
- c) Claire Tristram, *After* (2004), Philip Beard, *Dear Zoe* (2005)
- d) Ian McEwan, *Saturday* (2005), Lynne Sharon Schwartz, *The Writing on the Wall* (2005), John Updike, *Terrorist* (2006), Jay McInerney, *The Good Life* (2006).

5.1.2 Rozdziały w książkach

„To Accommodate the Mess: (Audio-)Visual Media in the Post-9/11 genre”. *James Joyce and After: Writer and Time*, red. Katarzyna Bazarnik, Bożena Kucała. Newcastle upon Tyne: Cambridge Scholars Publishing, 2010, 189-207.

„Texts Like Fractals: ‘Memory Spaces’ and the ‘Black Carnival’ of 9/11”. *Confronting the Burden of History: Literary Representations of the Past*, red. Izabela Curyłło-Klag, Bożena Kucała. Kraków: Universitas, 2012, 207-221.

„The Novel and the Internet: William Gibson’s Post-9/11 Novel *Pattern Recognition*”. *Languages, Literatures and Cultures in Contact: English and American Studies in the Age of Global Communication*, Vol. 1: *Literature*, red. Zygmunt Mazur, Katarzyna Hauzer, Michał Palmowski. Kraków: Tertium, 2013, 329-340.

„The Post-9/11 World in Three Polish Responses: Zagajewski, Skolimowski, Tochman”. *9/11 in European Literature: Negotiating Identities Against the Attacks and What Followed*, red. Svenja Frank. London: Palgrave Macmillan, 2017, 159-180.

Powyższe artykuły i rozdziały można podzielić na dwie podgrupy. Pierwsza, na którą składają się „To Accommodate the Mess: (Audio-)Visual Media in the Post-9/11 genre” oraz „The Novel and the Internet: William Gibson’s Post-9/11 Novel *Pattern Recognition*”, rozwija i bardziej szczegółowo omawia problematykę powieści obecnych w monografii *The “Image-Event”*...

opierając się na badaniach przeprowadzonych na potrzeby pracy doktorskiej. Pierwszy tekst naukowy skupia się na roli mediów (audio-)wizualnych, zwłaszcza telewizji, w gatunku „post-9/11”. Drugi tekst omawia rolę internetu w powieści Gibsona, w szczególności jedno z pierwszych przedstawień dzieła sztuki cyfrowej w literaturze, jakie znajdujemy w *Pattern Recognition*.

Artykuły z drugiej podgrupy, „Texts Like Fractals: ‘Memory Spaces’ and the ‘Black Carnival’ of 9/11” oraz „The Post-9/11 World in Three Polish Responses: Zagajewski, Skolimowski, Tochman” to efekt dodatkowych badań na temat literackich oraz kulturowych odpowiedzi na ataki 11 września 2001 r. W „Texts Like Fractals...” interpretuję utwór muzyczny na orkiestrę, chór i chór dziecięcy przy użyciu nagrań odgłosów ulicy i innych ludzkich głosów pt. „On the Transmigration of Souls” (2002) amerykańskiego kompozytora Johna Adamsa. Następnie porównuję i wskazuję na analogie między ww. kompozycją, architektonicznym projektem „Reflecting Absence” Michaela Arada upamiętniającym ofiary zamachu w miejscu wież WTC, a także wybranymi wczesnymi przykładami literackiego gatunku „post-9/11”. Ostatni artykuł w tej serii, „The Post-9/11 World...”, dodaje kolejne dwie polskie reakcje na „9/11” i wojnę z terroryzmem do hybrydowej książki Tochmana (łączącej reportaż z fikcją literacką) obecnej w *The “Image-Event”...*, mianowicie (powstały wcześniej, ale ponownie odczytany w 2001 r.) wiersz Adama Zagajewskiego „Spróbuj opiewać okaleczony świat” („Try to Praise the Mutilated World” w przekładzie Clare Cavanagh) oraz film Jerzego Skolimowskiego *Essential Killing* (2010). W mojej interpretacji tych bardzo różnych dzieł trzech polskich twórców podkreślam szczególnie ich uniwersalizm oraz to, iż wszystkie trzy ustosunkowania się do tematu terroryzmu na początku XXI w. oferują szerszą historyczną i geograficzną perspektywę.

Już ta wczesna, pierwsza seria po doktoracie bardzo dobrze ukazuje moje szerokie zainteresowanie różnymi mediami od komiksu przez telewizję, internet, film, a nawet kompozycję muzyczną, które jako teksty kultury analizuję łącznie z analizą literatury (prozy, poezji, form hybrydowych) i do których stosuję narzędzia interpretacyjne z dziedziny literaturoznawstwa i badań nad kulturą.

5.2. Przejście od tematu „9/11” do ekonomii i kapitalizmu

„The Hidden Dialogue(s) in Mohsin Hamid’s *The Reluctant Fundamentalist*”. *Face to Face, Page to Page. PASE Papers in Literature, Language and Culture*, red. Dorota Babilas, Agnieszka Piskorska, Paweł Rutkowski. Warszawa: Instytut Anglistyki, Uniwersytet Warszawski, 2014, 57-66.

„A pre-9/11 Novel: *Kapitoil* by Teddy Wayne”. *American and British Studies Annual*, 7 (2014), 69-79.

„Financial and Emotional Geometries in Dan Gilroy’s *Nightcrawler*, *Crash* by J.G. Ballard and *Crash* by David Cronenberg”. *Production of Emotions: Perspectives and Functions*, red. Teresa Bruś, Marcin Tereszewski. Peter Lang, 2016, 33-41.

„Friendship and Money in Mohsin Hamid’s *Moth Smoke*”. *The Politics and Poetics of Friendship*, red. Ewa Kowal, Robert Kusek. Kraków: Wydawnictwo UJ, 2017, 297-308.

„The Centre, Peripheries, and Filth in Mohsin Hamid’s *How to Get Filthy Rich in Rising Asia*”. *Acta Philologica* 51 (2017), 63-72.

Już ostatni tekst z pierwszej serii powyżej, tj. „The Post-9/11 World in Three Polish Responses...”, sygnalizuje moment przejścia od badań ściśle związanych z tematyką doktoratu do nowych, szerszych zainteresowań. W przeciwieństwie do wczesnych zachodnich odpowiedzi na 11 września i wojnę z terroryzmem, *Córeńka* Tochmana, a zwłaszcza późniejszy *Essential Killing* Skolimowskiego nie ograniczają się wyłącznie do wydarzenia ataku lub szerzej zagrożenia terroryzmem i zachodnich psychologicznych reakcji na nie. Oba dzieła zawierają niezachodni punkt widzenia i pozostają otwarte, oferując odbiorcom własny osąd na podstawie złożonego przekazu, intelektualnie bardziej wymagającego niż wzbudzająca empatię refleksja nad traumą jednostek z tej samej kultury, w zrozumiały sposób zwrócona wewnątrz, a nie ku dynamice geopolitycznej.

Pełny zwrot właśnie w tę stronę, ku szerszemu światu, chociaż zachowując atak 11 września jako punkt wyjścia, znajduje się w analizie „The Hidden Dialogue(s) in Mohsin Hamid’s *The Reluctant Fundamentalist*”. Hamid jako pisarz urodzony w Pakistanie, edukowany w USA, z podwójnym pakistańsko-brytyjskim obywatelstwem, oferuje podwójne spojrzenie na Stany Zjednoczone przed i po 11 września, z perspektywy którą można określić jako postkolonialną. Jego główny bohater i narrator formalnie rzadko spotykanej powieści, drugo-osobowego monologu dramatycznego, to Pakistańczyk z wykształceniem podobnym do autora, który z jednej strony deklaruje swoją miłość wobec Ameryki, z drugiej jednak, doświadcza dyskryminacji i staje się krytyczny wobec kapitalizmu, widząc w nim rodzaj imperialistycznego fundamentalizmu. W mojej analizie odczytuję powieść jako wyraz napiętego dialogu między USA a „światem muzułmańskim”. Sama

powieść formalnie jest wynikiem dialogu między kulturami „Zachodu” i (szeroko pojętego) „Wschodu”.

Również „A pre-9/11 Novel: *Kapitoil* by Teddy Wayne” omawia powieść przedstawiającą perspektywę młodego muzułmańskiego mężczyzny, imigranta z Kataru. Chociaż akcja powieści toczy się w 1999 r., powstała ona ok. dekadę po „9/11” i Wayne porusza tematy zbliżone do tych podjętych przez Hamida. W mojej interpretacji figura obcokrajowca zastosowana przez amerykańskiego pisarza może być porównana do zabiegu pseudotranslacji (w ujęciu Gideona Toury’ego), który pozwala mu na wyrażenie krytyki wobec USA, która brzmiałaby bardziej radykalnie i być może spotkałaby się z bardziej krytycznym odbiorem, gdyby pochodziła od białego Amerykanina.

Rozdział „Financial and Emotional Geometries in Dan Gilroy’s *Nightcrawler*, *Crash* by J.G. Ballard and *Crash* by David Cronenberg” oznacza całkowite odejście od tematu „9/11” na rzecz zainteresowania ekonomią i pieniędzmi, w szczególności kapitalizmem w literaturze i kulturze. Pornograficzna wizja powieści Ballarda i jej filmowej adaptacji stanowi groteskowe lustrzane odbicie zachodniego konsumpcjonizmu, hedonizmu i voyeuryzmu, antycypując dzisiejsze mass media przedstawione w filmie *Nightcrawler*, w którego omówieniu ponownie (jak w monografii *The “Image-Event”*...) zajmuję się telewizją.

„Friendship and Money in Mohsin Hamid’s *Moth Smoke*” oraz „The Centre, Peripheries, and Filth in Mohsin Hamid’s *How to Get Filthy Rich in Rising Asia*” świadczą o moim stałym zainteresowaniu pisarstwem pakistańskiego pisarza, do którego powrócę jeszcze raz poniżej. (Artykuły na jego temat składają się na własną serię, która będzie kontynuowana, ponieważ zamierzam opracować naukowo także jego kolejne powieści.) Pierwszy artykuł poświęcony jest debiutowi Hamida, jego pierwszej innowacyjnej formie powieści oraz przedstawieniu systemu klasowego w Pakistanie. Nierówność ekonomiczna i społeczna to problem poruszony także w drugim ze wspomnianych artykułów, który analizuje trzecią powieść Hamida, gdzie autor eksperymentuje z formą drugo-osobowej narracji poradnika. W ten sposób powieść poddaje refleksji wpływ kultury Zachodu na anonimowy kraj w południowo-wschodniej Azji oraz, szerzej, współczesne trendy w regionie (szybki rozwój ekonomiczny, rosnąca populacja i dynamiczna migracja do miast, a także rosnący konsumpcjonizm, widoczne szczególnie w Chinach i Indiach, ale i Pakistanie). W moim odczytaniu pojawia się również wątek ekologiczny związany z

terminem „filth”, którego ujęcie w powieści ma wymiar nie tylko moralny, ale dotyczy także zanieczyszczenia środowiska, które dotyka zwłaszcza najbiedniejszych. W opracowaniu tematu polegam przede wszystkim na teoriach Mary Douglas i Zygmunta Baumana.

Co szczególnie ważne w mojej autoprezentacji, dwa pierwsze teksty naukowe w tej serii, drugiej po doktoracie, poświęcone są powieściom oferującym tło dla kryzysu finansowego, który rozwijał się przez lata i swoje apogeum osiągnął w 2008 r. *The Reluctant Fundamentalist* Hamida ukazała się w 2007 r., kiedy pękła bańka budowlana w USA, natomiast Wayne pisał *Kapitoil* już na początku Wielkiej Recesji. Kolejne teksty naukowe wymienione tutaj pogłębiły moją wiedzę na temat ekonomii i nierówności ekonomicznej. Ten punkt w mojej pracy naukowej stanowił załączek przyszłej książki *The Post-Crash Decade...*

5.3 Współczesna literatura irlandzka, brytyjska i postkolonialna

5.3.1 Współredakcje tomów zbiorowych

Powieść irlandzka w XXI wieku. Szkice, red. Ewa Kowal, Robert Kusek. Kraków: Wydawnictwo UJ, 2016.

The Politics and Poetics of Friendship, red. Ewa Kowal, Robert Kusek. Kraków: Wydawnictwo UJ, 2017.

Powieść brytyjska w XXI wieku. Szkice, red. Ewa Kowal, Bożena Kucała, Robert Kusek. Kraków: Wydawnictwo UJ, 2018.

Równoległe do głównego nurtu w mojej pracy naukowej, który zaowocował projektem złożonym tu do oceny jako osiągnięcie naukowe, prowadziłam badania na kilku dodatkowych polach. Wśród moich zainteresowań znalazł się również wspomniany przy opisie Mohsina Hamida postkolonializm oraz inne trendy widoczne we współczesnej literaturze irlandzkiej i brytyjskiej, a także zaskakująco rzadko opracowywany temat przyjaźni. Wynikiem tych badań są publikacje trzech współredagowanych tomów książkowych. Polskojęzyczne *Powieść irlandzka w XXI wieku. Szkice* oraz *Powieść brytyjska w XXI wieku. Szkice* odpowiadają na potrzebę popularyzowania rodzimych anglistycznych badań literackich wśród polskich czytelniczek i czytelników. Pierwszy tom oferuje jednaście analiz powieści autorstwa znanych i cenionych w Polsce powieściopisarzy (John Banville, John McGahern, Edna O'Brien, Colm Tóibín), a także twórców z rzadka tłumaczonych (Anne Enright, Emma Donoghue) oraz tych, którzy do momentu publikacji *Szkiców*

nie zaistnieli na polskim rynku wydawniczym (Eimear McBride, Alan Monaghan). Geografia i autobiografia, globalność i lokalność, przemoc i żałoba, pamięć i historia to najważniejsze z tematów podejmowanych w wybranych powieściach. Autorki i autorzy artykułów ukazują rozmaite ujęcia tej problematyki, równocześnie dokonując analizy formalnej omawianych utworów i oferując przegląd refleksji krytycznoliterackich na ich temat. Analogiczny zamysł przyświeca drugim *Szkicom*, w których omówieni zostają tacy brytyjscy twórcy jak Pat Barker, Julian Barnes, A.S. Byatt, Rachel Cusk, Alan Hollinghurst, Howard Jacobson, Andrea Levy, Hilary Mantel, Tom McCarthy, Ian McEwan, Ali Smith, Zadie Smith, Graham Swift oraz Sarah Waters.

Inspiracją dla zbioru *The Politics and Poetics of Friendship* była konferencja na ten sam temat, którą współorganizowałam w 2016 r. Książka składa się z 22 rozdziałów autorstwa badaczek i badaczy z Francji, Niemiec, Wielkiej Brytanii, Węgier, Włoch Turcji i Polski analizujących przedstawienia przyjaźni w literaturze (w tym w literaturze faktu), w filmie i innych mediach audio-wizualnych. Do podjętej tematyki zaliczają się m. in. przyjaźń w teorii myślicieli od starożytnej Grecji po poststrukturalizm, przyjaźń z perspektywy genderowej i queer, przyjaźń międzypokoleniowa, a nawet międzygatunkowa.

5.3.2 Rozdziały w książkach i artykuł w czasopiśmie

„Literackie imperium: postkolonialna powieść indyjska w języku angielskim”. *Dziewięć odłon literatury brytyjskiej. Wiek XX po współczesność*, red. Magdalena Bleinert. Kraków: Wydawnictwo UJ, 2013, 147-168.

„W imię matki i syna. *Pokój* Emmy Donoghue”. *Powieść irlandzka w XXI wieku. Szkice*, red. Ewa Kowal, Robert Kusek. Kraków: Wydawnictwo UJ, 2016, 115-131.

„*Sobota* Iana McEwana. *Przed i po*”. *Powieść brytyjska w XXI wieku. Szkice*, red. Ewa Kowal, Bożena Kucała, Robert Kusek. Kraków: Wydawnictwo UJ, 2018, 51-66.

„Fatalizm w *Londynie NW* Zadie Smith”. *Powieść brytyjska w XXI wieku. Szkice*, red. Ewa Kowal, Bożena Kucała, Robert Kusek. Kraków: Wydawnictwo UJ, 2018, 143-156.

„Immense Risks: the Migrant Crisis, Magical Realism, and Realist ‘Magic’ in Mohsin Hamid’s Novel *Exit West*”. *Polish Journal of English Studies* 6.1 (2020), 22-42.

„Literackie imperium: postkolonialna powieść indyjska w języku angielskim” to rozdział we wcześniejszym niż *Szkice* zbiorze poświęconym literaturze brytyjskiej. Nakreśla on historię gatunku indyjskiej powieści w języku angielskim, która wyłoniła się jako jedna z kulturowych konsekwencji kolonizacji Indii przez Imperium Brytyjskie. W opracowaniu odnoszę się do „ojców” powieści indyjskiej w języku angielskim (Mulk Raj Anand, R.K. Narayan, Raja Rao), do punktu zwrotnego dla literatury indyjskiej w języku angielskim, mianowicie fenomenu publikacji powieści *Dzieci północy* (*Midnight's Children*) Salmana Rushdiego w 1981 r., a następnie obrazuję ewolucję gatunku poprzez porównanie powieści Mulk Raj Ananda *Niedotykalny* (1935), która reprezentuje okres przed Rushdiem, z *Difficult Daughters* Manju Kapur (1998), ilustrującą okres po Rushdiem, a także po sukcesie Arundhati Roy i jej powieści *Bóg rzeczy małych* (*The God of Small Things*, 1997). W analizie odnoszę się do analogii między literaturą postkolonialną a tłumaczeniem, do rynku wydawniczego oraz kapitału kulturowego.

Moje własne artykuły w zbiorze *Powieść brytyjska... Szkice* to „*Sobota* Iana McEwana. Przed i po” oraz „*Fatalizm w Londynie* NW Zadie Smith”. W obu tekstach dużo uwagi poświęcam problemowi systemu klasowego, różnic ekonomicznych, a także rasowych w przypadku *NW*. Jak w całym tomie, dla potrzeb polskich odbiorców, wnikliwą analizę utworów zasygnalizowanych w tytułach rozdziałów poprzedza szczegółowe omówienie dorobku McEwana i Smith, ich miejsca w historii literatury brytyjskiej oraz ich krytycznoliterackiej recepcji. Wraz z *Sobotą* opracowaną w oryginale w książce doktorskiej, wracam chwilowo do tematu „9/11”, jednak po latach odczytuję tę powieść z innej strony, bardziej krytycznie. Natomiast w *NW* odkrywam pokrewieństwo Smith z Thomasem Hardym za sprawą ich wspólnej fatalistycznej refleksji nad losem swoich postaci.

W tomie *Powieść irlandzka... Szkice* mój rozdział to „*W imię matki i syna. Pokój* Emmy Donoghue”, poświęcony poruszającej powieści irlandzko-kanadyjskiej autorki zainspirowanej prawdziwą, bulwersującą historią Elisabeth Fritzl, austriackiej kobiety, którą przez wiele lat więził własny ojciec, oraz trójki ich dzieci. Na tej podstawie Donoghue stworzyła własną fikcyjną historię, przeniesioną do USA i opowiedzianą przez pięcioletnie dziecko, synka bezimiennej Mamy. Tytułowy „*Pokój*” to wnętrze szopy, w której bohaterowie są więzieni. W moim odczytaniu pokazuję jak – próbując dotrzeć do uniwersalnego sedna dotyczącego dzieciństwa, rodzicielstwa, rodziny i domu poprzez alternatywny, skrajny przypadek – *Pokój* każe zastanowić się nad samymi kategoriami tego, co „uniwersalne” i „normalne/nienormalne”. „*Pokój/szopa*”

okazuje się „mikrokosmosem” i kwintesencją patriarchy, w którego centrum, w relacji matki z synem, znajdujemy jednak namiastkę systemu niepatriarchalnego, nawet jeśli tylko w formie wyobraźniowej, wręcz fantastycznej. Co istotne dla obecnego Autoreferatu, artykuł ten wskazuje na ciągłość i konsekwencję w moich zainteresowaniach naukowych, ponieważ z jednej strony koresponduje z problematyką, którą omówię jako ostatnią serię poniżej, a z drugiej jest dokładnie związany z osiągnięciem przedstawionym do oceny. Po pierwsze, w *Pokoju* Emmy Donoghue światowy kryzys finansowy 2008 roku, a zwłaszcza jego konsekwencja w Stanach Zjednoczonych polegająca na masowym przejmowaniu przez banki niespłaconych domów, odgrywa ważną rolę w przebiegu akcji powieści, w której znajdujemy także inne odniesienia do zaistniałej sytuacji ekonomicznej, a także, szerzej, do Amerykańskiego Snu. Po drugie, „W imię matki i syna...” jest wczesnym wyraźnym przejawem mojego zainteresowania domem jako tematem literackim i kulturowym. Pracując nad tym tekstem w 2016 r. zajmowałam się już projektem, który ostatecznie nazywam „From the Housing Bubble to the Rise of Housing Studies”, a zastosowana w nim metodologia, połączenie elementów housing studies z perspektywą feministyczną jest widoczna już w tej analizie dzieła Donoghue.

„Immense Risks: the Migrant Crisis, Magical Realism, and Realist ‘Magic’ in Mohsin Hamid’s Novel *Exit West*” to mój najnowszy artykuł o twórczości Hamida, którego systematyczne opracowywanie każdego kolejnego współczesnego kryzysu i najbardziej kluczowych globalnych problemów i wyzwań (do niedawna w tonie nadziei), może kiedyś doprowadzić go do Nagrody Nobla w dziedzinie literatury (przy sprzyjających okolicznościach geopolitycznych). *Exit West* (2017) to odpowiedź pisarza na kryzys migracyjny od 2015 r. Powieść, którą można analizować z perspektywy teorii postkolonialistycznej i badań nad traumą oraz jako przykład socjoliteratury odczytana zostaje przeze mnie jako subwersywny polityczny manifest nie ze względu na użycie techniki realizmu magicznego, czy wręcz elementu fantastyki, lecz za sprawą formalnie realistycznej wizji optymistycznego rozwiązania kryzysu uchodźczego. Niestety optymizm nie przepełnia już najnowszej powieści Hamida, *The Last White Man* (2022), która wpisuje się w nastrój (post)pandemiczny.

5.4 Badania nad mitem (Myth Studies)

5.4.1 Współredakcja tomu tematycznego czasopisma naukowego

Polish Journal of English Studies 8.2 (2022): „The Myths of Modernism / Modernism and Myths: Then and Now”, red. Izabela Curyłło-Klag, Ewa Kowal (w druku).

Publikacja specjalnego wydania czasopisma *Polish Journal of English Studies* pt. „The Myths of Modernism / Modernism and Myths: Then and Now” jest częścią większego projektu, ponieważ poprzedził ją panel o tym samym tytule w ramach konferencji Polish Association for the Study of English w czerwcu 2022 r. („21st PASE Conference: Transitions”), który współorganizowałam wraz ze współredaktorką tomu. Inspiracją dla tematu była setna rocznica wydania kluczowych dzieł modernizmu: *Ulysses* James Joyce’a, *The Waste Land* T.S. Eliota oraz *Jacob’s Room* Virginii Woolf. Dwuczęściowy tytuł panelu i tomu wskazuje na podwójny charakter projektu. Z jednej strony, skupia się on na samych modernistach, ich fascynacji mitologią, a także na mitach, które ich dziś otaczają. Z drugiej strony, tom zwraca się także ku późniejszym twórcom zainspirowanym modernistami, którzy wchodzą z nimi w dialog lub z nimi polemizują i na własny sposób przepisują starożytne i inne mity. Na tom składają się artykuły, których tematyka dotyczy takich autorek i autorów jak m.in. W.H. Auden, Gertrude Stein, William Empson, Virginia Woolf, Pat Barker i Alison Bechdel.

5.4.2 Artykuł w ww. czasopiśmie

„‘Like a Comic Book by Virginia Woolf’: Alison Bechdel’s Dialogue with *To the Lighthouse* in *Are You My Mother? A Comic Drama*”. *Polish Journal of English Studies* 8.2 (2022): „The Myths of Modernism / Modernism and Myths: Then and Now”, red. Izabela Curyłło-Klag, Ewa Kowal (w druku).

Moim wkładem do tomu jest artykuł, w którym analizuję dialog między Alison Bechdel a Virginią Woolf, ściślej mówiąc między autobiograficznym „tragikomiksem” *Are You My Mother? A Comic Drama* (2012) a *To the Lighthouse* (1927) i innymi autobiograficznymi tekstami Woolf. Celem zestawienia jest porównanie, w jaki sposób obie feministyczne autorki przedstawiają relacje między sobą jako artystkami (Woolf także za pomocą postaci Lily Briscoe) a swoimi matkami (dla Lily figurą matki jest Mrs. Ramsey). Artykuł stawia tezę, iż początkowo idealizowane postaci matek zostają odmitologizowane w procesie uwalniania się córek od kulturowo dominujących modeli kobiecości poprzez własne stanie się artystkami (z powodu historycznie uwarunkowanych norm społecznych i braku kobiecej tradycji jako modelu do naśladowania, zarówno Lily, jaki i Alison muszą same wypracować, jak być *artystką* w kontraście do artysty). Ponadto pokazują, jak

medium narracji graficznej pozwala zrealizować modernistyczną ambicję uchwycenia działania ludzkiej świadomości, a nawet podświadomości.

Artykuł ten ilustruje moje rosnące zainteresowanie medium komiksu, którego analiza pojawiła się już w moim doktoracie (*In the Shadow of No Towers* Arta Spiegelmana) i jest częścią wskazanego osiągnięcia w postaci jednego z rozdziałów książki *The Many Meanings of Home...* W mojej pracy badawczo-naukowej w najbliższej przyszłości planuję całą nową serię poświęconą właśnie narracjom graficznym, w szczególności w związku z tematyką domu, szczęścia i środowiska naturalnego.

5.5 Badania z perspektywy feministycznej nad płcią, męskością oraz ruchem (#)MeToo w literaturze i kulturze

„Gender Hybridity and Power in Angela Carter’s ‘The Lady of The House of Love’ and Werner Herzog’s *Nosferatu: Phantom der Nacht*”. *Kwartalnik Neofilologiczny*, LXV, 2 (2018), Warszawa: PAN, 239-252.

„James Lasdun’s *Give Me Everything You Have. On Being Stalked* as a Fusion of Writing Technologies”. *Polish Journal of English Studies*, 1 (2015), 27-43.

„Engineering the New Male” in James Lasdun’s Pre-#MeToo Academic Novel *The Horned Man*”. *Polish Journal of English Studies*, 5.2 (2019); red. Merritt Moseley, Bożena Kucala, 70-86.

„Dialogic, but Monologic: Toxic Masculinity Meets (#)MeToo in Teddy Wayne’s Campus Novel *Loner*” (tekst złożony do *Text Matters: A Journal of Literature, Theory and Culture*)

Ostatnia seria, którą wyróżniam w moich badaniach po doktoracie skupia się na zastosowaniu feministycznych badań kulturowych, gender studies oraz masculinities studies oraz na temacie literackich przedstawień konsekwencji ruchu (#)MeToo, o którym miałam okazję wspomnieć również w monografii *The Post-Crash Decade...*

Artykuł „Gender Hybridity and Power...” stanowi studium porównawcze zestawiające opowiadanie Angeli Carter „The Lady of the House of Love” (1979) z filmem Wenera Herzoga *Nosferatu: Phantom der Nacht* (1979). W oparciu o książkę Susan Bordo pt. *Unbearable Weight: Feminism, Western Culture, and the Body*, analizuję obecność trzech omówionych przez Bordo „patologii kobiecego protestu” w obu dziełach, tj. anoreksji, agorafobii i hysterii. Celem artykułu jest ukazanie, jak dystrybucja cech stereotypowo męskich i kobiecych wśród postaci męskich i

kobięcych wpływa na stopień ich władzy, a tym samym w jaki sposób kreacje płciowej hybrydowości w obu tekstach kultury powielają schemat patriarchalnego systemu władzy, zgodnie z konkluzjami Eve Kosofsky Sedgwick w *Between Men: English Literature and Male Homosocial Desire* (1985).

Artykuł „James Lasdun’s *Give Me Everything You Have. On Being Stalked* as a Fusion of Writing Technologies” analizuje formę oraz kwestię autorstwa tomu wspomnień brytyjsko-amerykańskiego pisarza Jamesa Lasduna, który opisuje doświadczenie bycia ofiarą cyberstalkingu ze strony swojej byłej studentki, która oskarża go o plagiat i udział w jej molestowaniu seksualnym. Powołując się na takie źródła jak *Purity and Danger* antropolożki Mary Douglas oraz *Writing Space: Computers, Hypertext, and the Remediation of Print* badacza nowych mediów Jaya Davida Boltera, proponuję odczytanie *Give Me Everything...* (2013) jako połączenie dwóch technologii pisania (tradycyjnej książki i technologii cyfrowej) wynikające z wymuszonego hybrydowego hipertekstualnego „współautorstwa” dwójki bardzo różnych autorów o bardzo różnym stopniu władzy: tradycyjnego uznanego pisarza i cyberstalkerki, która sama nazywa siebie „słowną terrorystką” i której teksty współtworzą omawiane dzieło literackie.

„Engineering the New Male” in James Lasdun’s Pre-#MeToo Academic Novel *The Horned Man*” świadczy o moim pogłębionym zainteresowaniu drugim pisarzem obok Hamida. Debiutancka powieść Lasduna *The Horned Man* ukazała się w 2002 r., a więc na długo przed światowym wpływem ruchu #MeToo, który od października 2017 r. dokonał znacznej zmiany w publicznym dyskursie na temat przemocy seksualnej wobec kobiet. Jednak sam ruch był wynikiem procesu trwającego lata (a nawet polemiki trwającej od lat 70-tych za sprawą takich aktywistek jak Andrea Dworkin i Susan Brownmiller); dlatego *The Horned Man*, osadzona w ostatnich latach XX w., traktująca o przemocy seksualnej i zmianie obyczajowej dotyczącej płci w kulturze Zachodu, zwłaszcza ścierających się modeli męskości, może być postrzegana jako powieść „pre-#MeToo”. W artykule szczegółowo omawiam tę problematykę, widząc w powieści odzwierciedlenie kolejnego skomplikowanego etapu w ewolucji społeczeństw Zachodu w stronę równości płciowej, a także wnikliwie analizuję Kafkowską formę utworu.

Lasdun oferuje bezpośrednią odpowiedź nie tylko na ruch #MeToo, ale także na tzw. „erę Trumpa” nacechowaną m.in. mizoginistycznym, antyfeministycznym resentymentem, w powieści pt. *Afternoon of a Faun* (2019). Mój artykuł na jej temat jest w przygotowaniu.

Trzecim pisarzem, o którym planuję cykl artykułów jest Teddy Wayne, autor opracowanej już przeze mnie powieści *Kapitoil*. W artykule „Dialogic, but Monologic: Toxic Masculinity Meets (#)MeToo in Teddy Wayne’s Campus Novel *Loner*” analizuję jego powieść *Loner* (2016) podejmującą temat “kultury gwałtu” w amerykańskich kampusach uniwersyteckich. Powieściowy Harvard odczytany zostaje jako mikrokosmos aktualnych „wojen kulturowych” w USA, które toczą się wokół nierówności klasowej, rasowej oraz płciowej na zetknięciu się, z jednej strony, patriarchalnych struktur instytucjonalnych i nadal dominujących norm społecznych oraz, z drugiej strony, zyskującej coraz większą popularność progresywnej postawy najmłodszego pokolenia i części kadry akademickiej (tzw. „woke culture”). Podobnie jak w przypadku *The Horned Man*, powieść *Loner* ukazała się przed 2017 r.; jednak początki ruchu, jako MeToo (bez #), sięgają 2006 r. (dzięki aktywistce Taranie Burke) i Wayne uchwycił moment tuż przed uzyskaniem przez #MeToo światowego zasięgu (dzięki sławie hollywoodzkich gwiazd). W mojej analizie odnoszę się zarówno do starszej jak i najnowszej teorii na temat dyskursu wokół przemocy seksualnej, jej związku z systemem patriarchalnym oraz tzw. „toksyyczną męskością”: od Eve Kosofsky Sedgwick, przez Michaela Kimmela i Roberta Jensena po Marthę C. Nussbaum, Mithu Sanyal oraz Richarda V. Reevesa.

Następnym artykułem o twórczości Wayne’a, na temat powieści *The Great Man Theory* (2022) (być może zestawionej z *Afternoon of a Faun* Lasduna) zamierzam zamknąć mini-serię poświęconą równocześnie ruchowi #MeToo i „erze Trumpa”, a więc jednemu z najnowszych kryzysów w Ameryce.

Nagrody wewnętrzne UJ za działalność naukową

2011/12 – Nagroda Zespołowa III stopnia za działalność naukową

2013/14 – Nagroda Rektora zespołowa II stopnia za działalność naukową

6. WSPÓŁPRACA MIĘDZYNARODOWA:

6.1. Wymiana kadry akademickiej

14-20.04.2013 – krótkoterminowy wyjazd kadry akademickiej w ramach programu LLP – ERASMUS: prowadzenie zajęć dydaktycznych dla uczelni zagranicznej na zaproszenie Instytutu Filologii Angielskiej, Uniwersytet Witolda Wielkiego, Kowno, Litwa.

6.2. Wykłady gościnne na zaproszenie zagranicznych ośrodków naukowych

24.05.2022 – zdalny (MS Teams) wykład gościnny dla Department of English Language and Literature, University of Jordan, Jordania. **Tytuł:** „Olga Tokarczuk’s ‘Preserves for Life’: Transformations, Bizarreness and Monstrosity”.

6.3. Międzynarodowe konferencje, seminaria i warsztaty: udział i organizacja

Po doktoracie przedstawiłam referaty na 22 konferencjach międzynarodowych w kraju i za granicą (kolejny wygłoszę na konferencji w kwietniu 2023 r.). Wzięłam udział w jednych warsztatach międzynarodowych. Współorganizowałam jedną konferencję, jedno seminarium i dwa panele (jeden z nich odbędzie się w kwietniu 2023 r.) o charakterze międzynarodowym. Szczegółowy opis wystąpień konferencyjnych i współorganizacji konferencji przed i po doktoracie przedstawiam w Wykazie osiągnięć naukowych.

7. DOROBEK ORGANIZACYJNY:

W ciągu 13 lat mojej pracy pełniłam następujące funkcje organizacyjne: organizowałam sesje egzaminacyjne w IFA UJ (2010-2013), pomagałam Dyrekcji IFA UJ usprawnić system przydzielania zajęć dydaktycznych oraz zajmowałam się samym przydziałem (2013-2016), pomagałam pracowni PNJA w IFA UJ w opiece nad praktykami doktoranckimi (2016-2022); od 2018 r. jestem opiekunką specjalizacji literaturoznawczej na studiach magisterskich w IFA UJ.

W latach 2016-2017 oraz 2019-2023 oceniałam (i planuję nadal oceniać) na egzaminie ustnym Olimpiady Języka Angielskiego (etap okręgowy).

Nagrody wewnętrzne UJ za działalność organizacyjną

2015/16 – Nagroda Rektora zespołowa III stopnia za osiągnięcia organizacyjne

8. DOROBEK DYDAKTYCZNY:

8.1. Prowadzone kursy

Moją pracę dydaktyczną zaczęłam (jeszcze na studiach doktoranckich) od prowadzenia zajęć PNJA. Od 2012 roku uczę przedmiotów związanych z literaturą i kulturą krajów anglojęzycznych,

w tym niezmiennie prowadzę kurs kanoniczny poświęcony historii literatury brytyjskiej, z elementami historii literatury irlandzkiej, od okresu wiktoriańskiego po czasy współczesne. Prowadziłam seminaria licencjackie w dyscyplinach: wiedza o kulturze oraz literaturoznawstwo, a także seminaria magisterskie z zakresu literaturoznawstwa i przekładu literackiego, zarówno na studiach dziennych, jak i zaocznych. Co roku staram się zaoferować co najmniej jeden nowy kurs autorski (seminarium lub kurs opcyjny). Moje kursy autorskie na poziomie licencjackim oraz magisterskim poszerzają zarówno ogólną wiedzę historycznoliteracką (Postmodernism in Practice: An Introduction; Short Story; Short Fiction; Teen Spirit: Adolescence in Literature and Culture; Reimagining Dominant Narratives), jak i skupiają się na tematach bezpośrednio związanych z moją pracą badawczą (House and Home in Literature and Culture; Capitalism, Consumerism and Money in Literature and Culture; Women Writers; Gender in Literature). W nadchodzących latach planuję stworzyć kursy opcyjne lub seminaryjne na temat teorii literatury i kultury i jej zastosowania w praktyce, powieści graficznej i komiksu, *weird fiction*, a także dzieciństwa oraz edukacji w literaturze i kulturze. Rokrocznie uzyskuję bardzo wysokie oceny w ankietach studenckich.

8.2. Promowanie i recenzje prac dyplomowych

Do tej pory byłam promotorką 42 prac licencjackich oraz 13 prac magisterskich. Zrecenzowałam 68 prac licencjackich oraz 21 prac magisterskich. W roku akademickim 22/23 jestem promotorką kolejnych 10 prac licencjackich i 2 magisterskich.

8.3. Współpraca z Kołem Naukowym Anglistów

9.12.2020 – zdalny wykład (MS Teams) na zaproszenie Queer and Gender Studies Section Koła Naukowego Anglistów, IFA UJ: „Rape and Rape Culture in James Lasdun’s #MeToo Novel *Afternoon of a Faun*”.

24.02.2022 – udział w zdalnej dyskusji (MS Teams) „Angela Carter: ‘The Lady of the House of Love’, ‘Tiger’s Bride’, and ‘Puss-in-Boots’” na zaproszenie Book Club Koła Naukowego Anglistów, IFA UJ.

Nagroda państwowa za działalność dydaktyczną

2021 – Brązowy medal za długoletnią służbę

9. DZIAŁALNOŚĆ POPULARYZATORSKA:

Moja działalność popularyzatorska polega na przekładach tekstów naukowych lub popularnonaukowych, a także literackich. Jako tłumaczka i redaktorka współpracowałam z „Literaturą na Świecie,” „Przekładańcem,” „Wielogłosem” i „Herito,” a także z Centrum Studiów Humanistycznych UJ, Ośrodkiem dokumentacji i badania twórczości Josepha Conrada UJ („Yearbook of Conrad Studies (Poland)”), Międzynarodowym Festiwałem Literatury im. Josepha Conrada, Festiwałem Miłosza oraz Międzynarodowym Centrum Kultury w Krakowie.

W tej działalności wyróżniam następujące kategorie:

- tłumaczenia na język polski 7 tekstów literackich B.S. Johnsona dla *Literatury na Świecie* (Nr 7-8/2008),
- 5 tłumaczeń książek akademickich na język angielski i 2 przekłady tomów towarzyszących wystawie i festiwalowi literackiemu na język angielski,
- 46 tłumaczeń esejów lub artykułów akademickich lub popularnonaukowych na język angielski (42) lub polski (4),
- 2 redakcje językowe książek akademickich w języku angielskim.

Szczegółową listę przekładów i redakcji językowych przedstawiam w Wykazie osiągnięć naukowych. Tłumaczenia dla Międzynarodowego Festiwalu Literatury im. Josepha Conrada (2009) ukazały się na stronach internetowych festiwalu.

10. PODSUMOWANIE W LICZBACH:

(Dorobek przez doktoratem przedstawiam w Wykazie osiągnięć naukowych.)

Mój dorobek **po doktoracie**, obejmujący łącznie przedstawione do oceny i pozostałe publikacje, liczy:

- 2 monografie autorskie, z których pierwsza została przygotowana na podstawie doktoratu
- 4 współredakcje tomów zbiorowych
- 1 współredakcję numeru czasopisma naukowego (**w druku**)
- 10 artykułów w czasopismach punktowanych z listy MNiSW (w tym 1 **złożony** do czasopisma oraz 1 **w druku**)

- 15 artykułów w tomach zbiorowych (w tym 3 artykuły w tomie z II poziomu listy MNiSW)
- przekłady – jw.

Ponadto współorganizowałam 1 konferencję stacjonarną, 1 zdalne seminarium i 2 panele tematyczne na konferencjach stacjonarnych (w tym 1 **w przygotowaniu**: kwiecień 2023 r.). W formie referatów wzięłam udział w 22 międzynarodowych konferencjach i seminariach naukowych w kraju i za granicą (kolejny jest **w przygotowaniu**: kwiecień 2023 r.). Uczestniczyłam w 1 naukowym warsztacie międzynarodowym.

Uczestniczyłam w wymianie kadry akademickiej w ramach programu Erasmus (Litwa, 2013 r.). Byłam kierowniczką w zespole badawczym (przy współudziale dr Izabeli Curyłło-Klag), który zrealizował projekt sfinansowany za pomocą **minigrantu Inicjatywa Doskonałości UJ**, polegający na upowszechnieniu wyników badań nad kulturowymi przedstawieniami domu poprzez publikację monografii w wydawnictwie Brill na poziomie II według wykazu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego; tytuł projektu „The Many Meanings of Home: Cultural Representations of Housing across Media” (2022).

Za działalność naukową i organizacyjną zostałam kilkakrotnie nagrodzona przez Rektora UJ.

W 2021 roku otrzymałam Brązowy Medal za długoletnią służbę na polu dydaktyki.

